

Situació de la dansa a Catalunya 2006 (breu retrat de l'estat actual de la dansa i les seves necessitats)

El sector de la **dansa a Catalunya ha demostrat tenir una identitat pròpia** caracteritzada per un llenguatge contemporani i interdisciplinari, amb coreògrafs i ballarins capaços de seguir creant malgrat la manca de recursos i la inestabilitat i discontinuïtat de les polítiques culturals respecte de la dansa.

La dansa és un dels **sectors artístics amb més mobilitat i adaptabilitat**, perquè ha hagut de mirar cap a fora, no només per inspirar-se i nodrir-se a nivell creatiu i de formació, sinó també per la necessitat de buscar recursos - tant a nivell econòmic (exemple de les coproduccions internacionals) com artístic (exemple de residències de posta en escena en teatres europeus) - i per girar els espectacles en països on la dansa sí té circuits consolidats.

Les necessitats immediates han fet que la dansa s'hagi centrat en el dia a dia. Però ara li és **necessari planificar i projectar a llarg plaç** des de la perspectiva actual. Perquè això succeeixi es necessiten estructures sòlides, recolzades per professionals en la gestió del sector. Ara estem vivint aquesta estructuració i, a poc a poc, el sector pot establir-se i seguir creixent. La nova associació de companyies n'és un dels exemples.

La col·lectivitat és un factor imprescindible per poder desenvolupar-se. Sense aquesta col·lectivitat no hagués estat possible fer el pacte laboral entre ballarins i companyies. Però, necessitem unir-nos més encara per tenir més força, més representativitat, per defensar els drets i les necessitats dels professionals de la dansa. Hem de saber comunicar el valor de la feina que estem fent, posar-la en paraules i fer-ne difusió. Perquè és responsabilitat i feina de tots desenvolupar la dansa.

Per tant, **la normalització del sector i la inserció de la dansa en la societat passa a ser una responsabilitat i una il·lusió compartida per diversos agents, amb una important dosi de treball en xarxa que necessàriament ha de ser transversal i coordinada.**

Actualment estem en un moment d'impuls important, on les **institucions públiques obren**

nous fons i noves possibilitats perquè la dansa estigui present en tots els àmbits. L'Entitat Autònoma de Difusió Cultural (ICAC) ha demostrat mitjançant la seva nova política:

- . voluntat de diàleg amb el sector;
  - . impuls d'iniciatives importants com el pla de residències, que permet un acostament de la dansa al territori;
  - . suport a les plataformes independents de la dansa;
0. estudi preliminar de l'Estatut de l'artista.

És important no perdre aquest impuls i definir una estratègia per a la dansa a llarg termini. **No volem que aquest sigui un període sense cap significació. I per això és molt important assegurar una continuïtat i un compromís pel futur.**

Els circuits d'exhibició i difusió de la dansa són indispensables per l'engranatge del sector. Es necessita una programació estable i una difusió de la dansa encara més continuada per part de tots els teatres. **Consolidar i augmentar públics, passa primer per un compromís del programador.** Un dels motius pels quals la dansa té una assistència de públic baixa és potser, perquè ha tingut poques, i poc continuades, possibilitats d'exhibir-se. El Mercat de les Flors de Barcelona, com a nou centre de les arts del moviment, n'és un bon exemple i ajudarà a fer possible aquesta tasca, però també fan falta obrir altres espais, altres circuits arreu de Catalunya on tinguin cabuda tant els espectacles de les companyies estables com els nous creadors i els projectes d'experimentació.

L'educació és un dels eixos fonamentals pel desenvolupament del sector. Les escoles de dansa d'arreu de Catalunya fan ja una feina molt important, de base, però també fa falta una presència en l'ensenyament obligatori. D'aquesta manera es garantiria una sensibilització del llenguatge del moviment. El treball que fan les companyies de dansa en aquest sentit, pel públic escolar i familiar, és una feina que s'ha de recolzar i facilitar des de les institucions corresponents.

Un altre dels **aspectes claus és proporcionar una formació adequada i rellevant** als futurs professionals de la dansa a Catalunya. Actualment l'Institut del Teatre mitjançant el seu Curs Superior pot arribar a esdevenir la clau que permeti l'acostament del sector als futurs professionals i docents. És necessari que els recursos de que disposa aquesta institució puguin també facilitar una formació continuada i d'alt nivell a tot el sector. En aquest sentit, el treball que estan duent a terme la Caldera amb l'Associació de Professionals, la Poderosa, L'animal a l'esquena, centres de creació i algunes companyies, respecte la formació continuada, s'ha de seguir valorant i recolzant.

Finalment, els mitjans de comunicació també tenen un paper important com a catalitzadors per a la creació de públics i com a difusors d'un discurs, amb una programació que informi i eduqui alhora.

La dansa necessita espais; espais per aprendre el discurs i el llenguatge, espais per ensenyar, practicar i experimentar; i espais per exhibir i compartir.